

Sadaj, dievča, na voz, tvoje kochaňie

Sa-daj, d'iev - ča, na voz, tvo - je ko - cha - ňie !

Ňe - spomuo - že ťi žiad - ne vzdí - cha - ňie. A - ňi plač ťi

ňe - spo - muo - že, bo uš ko - ňič - ki vo vo - ze po - za - pria - ha - nie.

Sadaj, dievča, na voz,
tvoje kochaňie!
Ňespomuože ťi
žadne vzdichaňie.
Aňi plač ťi Ňespomuože,
bo uš koňički vo voze
pozapriahanie.

Akože bi ja
na voz sedala,
otcovi, mamke,
ňeďakovala.
Ďakujem vám, otec, matko,
že sťe ma chovali sladko
šuhajčkovil!

Mám ja jednu záhraduočku, ehm, ehm, ehm

Mám ja jed - nu zá - hra - duočku, ehm, ehm, ehm,

mám ja jed - nu zá - hra - duoč - ku, pa - ra - da, pa - ra - da,

do ňej se - jem roz - maj - rín - ček, čim - ča - ri - ja - ra.

Mám ja jednu záhraduočku, ehm, ehm, ehm,
mám ja jednu záhraduočku, parada, parada,
do ňej sejem rozmajrínček,
čimča-rijara.

Rozmajrínček drobní schoďí, ehm, ehm, ehm,
rozmajrínček drobní schoďí, parada, parada,
moja milá za mnou chodí,
čimča-rijara.

Vošla za mnou do maštale, ehm, ehm, ehm,
vošla za mnou do maštale, parada, parada,
medzi štiri koňe vranie,
čimča-rijara.

Koňički sa poľakali, ehm, ehm, ehm,
koňički sa poľakali, parada, parada,
moju milú pošliapali,
čimča-rijara.

Chodí mladí zať okolo voza

Cho - dí mla - dí zať o - ko - lo vo - za,
rád bi u - krad - nút' kúš - ťík že - ľe - za.

Chodí mladí zať okolo voza, Kúšťik železa na potkovički,
rád bi ukradnúť kúšťik železa. abi potkoval žeňe čižmički.

Tam hore na vršku vĺček smutne vije

husle
Tam ho - re na vrš - ku vĺ - ček smut - ne vi - je,
líš - ka sa spi - tu - je: Vĺč - ku, čo - že ťi je?

Tam hore na vršku
vĺček smutne vije,
líška sa spituje:
Vĺčku, čože ťi je?
Čože bi mi bolo,
pazúrki ma boľia.
Včera som oucu dreu,
zadreu som si z loja.